

මානව වර්ගයා ඇති වූ ආකාරය

වින අලුත් අවුරුද්ද පැමිණීමත් සමග මුලින් ම මම සියලු දෙනාට ම මාගේ සුභ පැතුම් ගෙන ඒමට කැමතියි

අලුත් අවුරුද්ද සාමාන්‍යයෙන් අවස්ථාව ගැන ප්‍රසන්න අදහස් කීපයක් බෙදා ගැනීම සඳහා වන කාලයකි. නමුත් මනුෂ්‍යත්වයට අනතුරක් ළඟා වීමට ආසන්නයැයි මම දකින අතර, මේ හේතුව ගැන, මේ ලෝකය තුළ සියලු දෙනා සඳහා දේවල් කීපයක් පැවසීමට දිව්‍යමය ජීවිත් විසින් පවසන ලදී. මම හෙලි කිරීමට යන සෑම දෙයක්ම උසස් ම, පරෙස්සමෙන් ආරක්ෂා කරන ලද රහස් වන අතර, මේවා බෙදා දෙන්නේ කටයුත්තේ සැබෑ විස්තරය ලබා දීම සඳහා සහ මිනිසුන්ට ගැලවීමේදී තවත් අවස්ථාවක් ලබා දීම සඳහායි.

මානව වර්ගයා ඇති වූයේ කෙසේද යන්න පළමු ගැටලුවයි. විශ්වය එහි නිර්මාණයවීම උදාවීමේ සිට එහි අවසන් දින දක්වා: නිර්මාණය, ස්ථායීතාව, පරිහානිය සහ විනාශය යන අවධීන් හතරට අන්තර්ගත වෙමින් අසාමාන්‍යලෙස දිගු කාලයක් තුළින් ගොස් තිබෙනවා. විනාශය අවධියේ අවසන් ලක්ෂයට ළඟා වූ කල, විශාලතර සක්වල ශරීරය තුළ — අපි සිටින මේ විශ්වයත් ඇතුළත්ව — සියල්ල සම්පූර්ණයෙන්ම වැනසීම ක්ෂණිකව සිදුවන අතර, සියලු ජීවින් විනාශ වේ!

පුද්ගලයෙකු මිය ගිය කල ඒ ඔහුගේ භෞතික ශරීරය පිරිහීමේ සහ බිඳ වැටීමේ කාරණය සිදුවීම පමණකි, එහෙත් ඔහුගේ සැබෑ ආත්මය (ඔහුගේ භෞතික ශරීරය අත්හැරීම සමග මිය නොයන සහ ඇත්තටම ඔහු) ඊළඟ ජීවිතය තුළට ගමන් කර, නැවත ඉපදේවි. නිර්මාණය, ස්ථායීතාව, පරිහානිය සහ විනාශය තුළින් විශ්වය ගමන් කරනවා හා සමානවම මිනිසාත් ඉපදීම, වයසට යාම, ලෙඩ වීම සහ මරණය තුළින් ගමන් කරනවා. ඉහළම ජීවින් පවා අයත්වන, මේවා විශ්වයේ නියාමයන්ය, ජීවින් කොතරම් උතුම් වෙනවාද යන්නට සමානුපාතිකව ක්‍රියාවලිය වඩාත් දික්ගැසීම සමඟ, කාල පරාසය පමණක් දීර්ඝ වේ. ඔවුන්ට ජීවත්වීම සහ මරණය වේදනාකාරී නොවේ, සහ ඔවුන් මේ ක්‍රියාවලි පුරාවට දැනුවත්ව පවතී — ඔවුන්ට එය හරියට ඇඳුම් මාරු කිරීමක් වැනිය. වෙනත් අයුරකින්, සාමාන්‍යයෙන් ජීවින් සැබෑවටම මිය නොයයි. නමුත් නිර්මාණය - ස්ථායීතාව - පරිහානිය - විනාශය ක්‍රියාවලියෙහි අවසාන අදියරයේ දී විශ්වය සහ සක්වල කොටස්වලට වෙන්වන කල, කෙසේ වුවත්, හිස් බව පමණක් ඉතිරිවීම සහ සියල්ල දැවීලී බවට හැරීම සමඟ, ජීවින් නැවත නොඉපදේවි, සහ පදාර්ථයේ සහ ජීවිතයේ පැවැත්ම තවදුරටත් නොපවතීවි. මේ අවස්ථාවේදී මිනිස් ලෝකය නිර්මාණය, ස්ථායීතාව, පරිහානිය, විනාශයෙහි ගමනේ විනාශය අවධිය තුළ අවසාන කාල පරිච්ඡේදය අත්දකිමින් සිටී. දෛවෝපගත ලෙස, මේ අවසාන කාලය තුළ සියල්ල වඩාත් නරක අතට හැරෙන අතර මෙලෙස විනාශය සිදුවීම ඉතා ආසන්න වේ. සහ ලෝකයට මෙපමණ කරදර ඇතිවීම සඳහා හේතුව මෙයයි. හොඳ සිතුවිලි විරලයි, මිනිසුන්ගේ මනස විකෘති වී ඇත, මත්ද්‍රව්‍ය ඇබ්බැහිවීම සහ සල්ලාලකම බහුලව පැතිරී ඇත, සහ මිනිසුන් අදේවවාදයට දායක වේ. සක්වලෙහි අවසන් අවධිය තුළ මේවා නොවැලැක්විය හැකි අතර, කතා කළ ඒ කාලයට අපි ළඟා වී ඇත!

නිර්මාතෘවරයා විසින් දිව්‍යමය ජීවිත සියල්ලන්ම මෙන්ම හොඳ සහ කරුණාවන්ත සියලු ම ජීවිත සහ මේ සක්වල තුළ සියලු ම ශ්‍රේෂ්ඨ නිර්මාණයන් රැක බලා ගන්නවා. එබැවින් පරිභානිය අවධිය ආරම්භයේ දී ඔහු දිව්‍යමය ජීවිත ගණනාවක් සක්වල ශරීරයේ පිටත ම (සාමාන්‍යයන් දන්නා ලෙස ‘දිව්‍යමය රාජධානියෙන් පිටත’) තලයට යැවීය, එය දිව්‍යමය ජීවිත නොසිටින ස්ථානයකි, පෘතුවිය නිර්මාණය කරන ලදී. නමුත් පෘතුවියට ස්වාධීනව පැවතීමට හැකියාවක් නොතිබුණි: ජීවිතය සහ පදාර්ථය ඇතුළත් එයට සංසරණ පද්ධතියක් ඇති කිරීමට හැකි එහි අනුරූප සක්වල ව්‍යුහයක් පැවතීම එයට අවශ්‍ය විය. මේ හේතුව නිසා, ඒ ඉහළ ම ජීවිත “තුන් රාජ්‍යයන්” ලෙස සලකන, පෘතුවියේ පිටත විශාල ප්‍රදේශය නිර්මාතෘවරයා විසින් ඇති කළේය. ගැලවීමේ අවසාන කාලය පැමිණීමට පෙර, ඉහළම ජීවිතට කොතරම් උතුම් වුවත්, නිර්මාතෘවරයාගේ අවසරය නොමැතිව මේ ප්‍රදේශයට ඇතුළු වීමට හෝ පිට වීමට අවසර නොලැබුණි. තුන් රාජ්‍යයන්ගේ විශාල ප්‍රදේශය ප්‍රධාන රාජ්‍යයන් තුනකින් සෑදී තිබෙනවා: ආශාවේ රාජ්‍යය (Yu), මානව වර්ගයා ඇතුළත් ව, මේ පෘතුවිය මත ජීවිතගෙන් මෙය සෑදී ඇත; දෙවැනි රාජ්‍යය, රුවයන්ගේ රාජ්‍යය (Se), මෙය එයට ඉහළින් පවතී; සහ තුන්වන රාජ්‍යය, රුවයන් නොතිබෙන්නන්ගේ රාජ්‍යය (Wu Se) ලෙස හඳුන්වයි, මෙය තවත් ඉහළින් පවතී. සෑම අනුයාත රාජධානියක්ම ඊට පහළ එකට වඩා උසස්ම සහ ඉතා තේජාන්විත වේ, එසේ නමුත් දිව්‍යමය රාජ්‍යය හෝ තවත් ඉහළ බොහෝ දිව්‍ය රාජධානියන් කිසිවක් සමග සැසඳිය නොහැක. සාමාන්‍යයෙන් මිනිසුන් “දිව්‍යලෝකය” ලෙස සලකන දෙය ඇත්තටම තුන් රාජ්‍යයන් තුළ රුවයන්ගේ රාජ්‍යය හෝ රුවයන් නොතිබෙන්නන්ගේ රාජ්‍යය තුළ වෙනවා. තුන් රාජ්‍යයන්ගේ සෑම එකකටම එය තුළ තල දහයක් තිබෙනවා, ඔබ එයට තුන් රාජ්‍යයන්ද ඇතුළත් කරනවා නම්, එකතුව ලෙස සියල්ල තලයන් තිස් තුනක් සාදනවා. මිනිසා ජීවත් වන්නේ ආශාවේ රාජ්‍යය තුළයි, සහ ඉතාමත් නරකම පරිසරය සමග, සියලුම තලයන්ගේ පහළ ම මට්ටම මෙයයි. මෙහි ජීවිතය වේදනාකාරීයි සහ කෙටියි, නමුත් තවදුරටත් ඉතා භයානක දෙය මිනිස් ලෝකය තුළ මිනිසුන් සත්‍ය ලෙස ගන්නා දේවල් වලින් සැබවින්ම වලංගු වන්නේ දේවල් කීපයක් යන කාරණයයි. සමස්ථයක් වශයෙන් මිනිසා සත්‍ය ලෙස අල්ලාගෙන සිටින දෙය විශාල විශ්වය තුළ ප්‍රතිවිරුද්ධ ලෙස සලකනවා. (නමුත් ශුද්ධ ජීවිත මිනිසාට ඉගැන්වූ ඉහළ සත්‍යය එයට අයත් වන්නේ නැත.) උදාහරණයක් ලෙස, මිනීමැරීම සහ අනෙක් අයගේ දේවල් බලහත්කාරයෙන් ලබා ගැනීම සම්බන්ධවීම නිසා — සටනින් ජයගන්නා කවුරුහරි පාලකයා බවට පත් වීම, හමුදා බලය මඟින් භූමිය අල්ලා ගැනීම, හෝ බලවත් අය වීරයින් ලෙස දැකීම නිවැරදියි බව දිව්‍යමයන් සලකන්නේ නැහැ. එය විශ්වයේ ආකාරය හෝ ඉහළ ම ජීවිත දේවල් ගැන ක්‍රියා කරන ආකාරය හෝ නොවේ. එහෙත් මිනිස් ලෝකය තුළ මේවා අනිවාර්යයයි සහ පිළිගනී. ඒවා මිනිස් ලෝකයේ ක්‍රමයන්ය, නමුත් ඒවා විශ්වයේ ක්‍රමයන්ගෙන් ප්‍රතිවිරුද්ධයි. එබැවින්, පුද්ගලයෙකු දිව්‍යලෝකයට ආපසු යෑම සඳහා බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් ඔහු සත්‍ය, ඉහළ ම නියාමයන් අනුගමනය කල යුතුයි සහ තමා ම මත වැඩ කල යුතුයි. ඔවුන් අනෙක් අයට වඩා ටිකක් හොඳ ජීවිතයක් ගතකරන කල සමහර මිනිසුන් සෑහීමට පත්වෙනවා. ඇත්තටම විශ්වයේ කසළ බඳුන ලෙස සැලකූ මෙහි සියලුදෙනා ජීවත්වෙන කල, නමුත් මෙවැනි මිනිසුන් මේ මිනිස් රාජ්‍යය තුළ අනෙක් මිනිසුන් සමග පමණක් ඔවුන්වම සංසන්දනය කරයි. තුන් රාජ්‍යයන් සක්වල ශරීරයේ පිටත පරිමිතියෙහි පිහිටුවන ලදී, සහ එහි සියල්ල — පරමාණු, අණු සහ ඒ හා සමාන ව පහළ ම, අශුද්ධ ම සහ අපිරිසිදු ම අංශුන්ගෙන් සාදා

තිබෙනවා. ඉහළම ජීවිතයේ දැක්මට අනුව මෙය විශ්වයේ කුණු ඉවතට දමන ස්ථානයයි. එබැවින් ඔවුන් මෙම අණු තලය දැවිලි හෝ “මැටි” ලෙස සලකයි, සහ එය පහත් ම ස්ථානය ලෙස දකී. දිව්‍යමයන් විසින් මිනිසාව මැටිවලින් සෑදූ බවට සමහර ආගම් තුළ පවතින විශ්වාසයේ මූලාරම්භය මෙයයි. මිනිසා ඇත්ත වශයෙන් ම අණුක තලයේදී පදාර්ථයෙන් සෑදී ඇත.

දිව්‍යමය ජීවිත මිනිසා සෑදූ කල, ඔවුන් එසේ කළේ නිර්මාතෘවරයාගේ නියෝගයක් නිසයි, සහ ඔවුන් සෑමකෙනෙකුට ඔවුන්ගේ ස්වකීය අද්විතීය රූපයට අනුව මිනිසා නිර්මාණය කිරීමට ඔහු උපදෙස් දුන්නේය. මේ හේතුව නිසා සුදු, ආසියානු, කළු සහ අනෙක් ජාතීන් ඇති විය. ඔවුන්ගේ පිටත පෙනුම වෙනස් වුවත්, ඔවුන් තුළ ඇති ආත්මය නිර්මාතෘවරයා විසින් ලබා දෙන ලදී සහ ඔවුන්ට පොදු සාරධර්ම තිබෙන්නේ මේ නිසයි. දිව්‍යමය ජීවිතට මිනිසා ඇති කිරීමට නියම කිරීම තුළ නිර්මාතෘවරයාට තිබූ අරමුණ වූයේ, අවසාන කාලයේ දී ඔහු විශාල විශ්වයේ සියලු ජීවිතට — ශුද්ධ ජීවිත ඇතුළත්ව — ගැලවීම පිරිනමන කල මිනිසාව භාවිත කිරීමටයි.

නමුත් නිර්මාතෘවරයාට සිටින දිව්‍යමය ජීවිතට මෙවැනි පහත් ම සහ බාල ස්ථානයක් තුළ මිනිසාව නිර්මාණය කිරීමට වුනේ ඇයි? එයට හේතුව වූයේ, මෙය විශ්වයෙහි පහළ ම තලය වීම සමග, එය වඩාත්ම වෙහෙසකර ස්ථානයයි, සහ පුද්ගලයෙකු තමා ම අධ්‍යාත්මික පුහුණුවක් තුළින් උසස් බවට පමුණුවා ගන්නේ සහ ඔහුගේ හෝ ඇයගේ කර්ම ඉවත්කර ගන්නේ දේවල් වෙහෙසකාරී සහ වේදනාකාරී කල පමණයි. පුද්ගලයෙකු, වේදනාකාරී අත්දැකීම් අතර කෘතඥතාවය ඇතිව, තවමත් කරුණාවන්ත සිතුවිලි තබා ගැනීම කළමනාකරණය කරන කළ, සහ හොඳ පුද්ගලයෙකු වන කල, ඔහු හෝ ඇය එය තුළින් වර්ධනය වේ. ගැලවීම යනු පහළ සිට ඉහළට නැගීමේ ක්‍රියාවලියක් වන අතර, එබැවින් කෙනෙකුට පතුලේ සිට ආරම්භ කිරීමට සිදු වේ. මෙහි ජීවත්වන ඕනෑම කෙනෙකු සඳහා ජීවිතය වෙහෙසකරයි. ඔවුන් වඩා හොඳවීමට උත්සාහ දරන විට මිනිසුන් අතර ආතතිය ඇති වේ, ස්වභාවික පරිසරයෙන් භයානක තත්වයන් ඇති වේ, සහ ජීවිතය පවත්වා ගැනීමට විශාල ප්‍රමාණයක සිතුවිලි සහ විශාල උත්සහයක් දැරීමට සිදුවීම සත්‍යයකි, හුදෙක් නම් කළ උදාහරණ කීපයකි. මෙම සියලු තත්වයන් මිනිසාට තමන්ව ම වැඩි දියුණු කර ගැනීමට සහ ඔවුන්ගේ කර්ම අඩු කර ගැනීම සඳහා අවස්ථාවන් සපයා ඇත. පීඩාවන් තුළින් ගමන් කිරීමෙන් මිනිසුන්ට ඔවුන්ගේ පව් සහ කර්ම සඳහා සමා කරගැනීමට හැකි වීම නිශ්චිතයි. පුද්ගලයන් අතර ගැටුම් සහ වේදනාකාරී තත්වයන් යටතේ යහපත් ආකාරයෙන් සිටීමට සලස්වා ගන්නා ඕනෑම කෙනෙකු දැහැමි බව සහ කුසලය ගොඩනගා ගන්නා අතර, ප්‍රතිඵලයක් ලෙස, ඔහුගේ හෝ ඇයගේ ආත්මයේ උසස්වීම සාක්ෂාත් කර ගනී.

නූතන කාලය පැමිණීමත් සමග, විශ්වයේ බොහෝ ජීවිත බේරා ගැනීම සඳහා නිර්මාතෘවරයා ප්‍රධාන වශයෙන් මිනිස් ශරීරය භාවිත කිරීමට අදහස් කළේය. එබැවින් මුලින්ම මෙහි මිනිස් ශරීරයන්ගේ බහුතරයක් ආත්ම ඔවුන් තුළ ශරීරගතවූ අර ඉහළ ම ජීවිත මගින් ප්‍රතිස්ථාපනය කළේය. මිනිස් ශරීරයක් සමග ඔවුන්ට පීඩාවන් ඉවසීම මගින් ඔවුන්ගේ පව් සහ කර්ම අඩු කරගත හැකියි. කරුණාව සහ යහපත්බව තුළ නොපසුබට උත්සහයෙන් සහ දෙවියන් විසින් ඉගැන්වූ ඉහළම සත්‍ය තදින් අල්ලා ගැනීම මගින්, සත්‍යයෙන් තොර මෙම ස්ථානයේ දී ඔවුන්ගේ ආත්මයන්ගේ උසස් බව සාක්ෂාත් කර

ගැනීමට ඔවුන්ට හැකි වේවි. අවසාන කාලය දැන් අප මත ඇත, සහ තුන් රාජ්‍යයන්ගෙන් පිටතට කැඳවාගෙන යන දිව්‍යමය දොරටුව විවෘත කර ඇත. මම පැහැදිලි කළ ලෙස සිදු කර තිබෙන අය ව ගැලවීම සඳහා නිර්මාතෘවරයා තෝරා ගනිමින් සිටියි.

නිර්මාණය, ස්ථායීතාව සහ පරිහානියේ අවධීන් අතරතුර අපිරිසිදු බවට පත්වූ නිසා විශ්වය තුළ සියල්ල නිර්මාණයවීම ඇරඹුම වන ආකාරයට වඩා බාලවී ඇත. දේවල් විනාශය වෙත යොමු වන්නේ මේ නිසයි. වෙනත් ආකාරයකට, විශාලතර විශ්වය තුළ සියල්ල නරක අතට හැරී ඇත, නිර්මාණය කළ ජීවීන් ඔවුන් ආරම්භයේ දී සිටියා වාගේ මෙන් තවදුරටත් හොඳ නොවන අතර නිර්මල නොවේ, සහ ඔවුන් සියල්ල කර්ම සහ පව් රැස්කරගෙන තිබෙනවා. සහ මෙය විනාශය පැමිණීමට හේතුවයි. මේ වර්ගයේ පව් ආදිම ය පව් ලෙස ආගමික සන්දර්භයන් තුළ සඳහන් වී තිබේ. එබැවින් විශ්වය ආරක්ෂා කරගැනීමට හැකිවීම සඳහා, මිනිස් ආකාරයක් ආරූඪ කර ගැනීමට සහ පෘතුවියට බැහීමට ඉහළ ජීවීන් සහ දිව්‍යමය ස්වෛරීයයන් සමූහයකට නිර්මාතෘවරයා අණ කළේය, එහිදී ඔවුන් විදවීමට, උසස් බවට පමුණුවාගැනීමට, ඔවුන්ගේ පව් සමා කරගැනීමට, සහ ස්ථිර ලෙසම ඔවුන් ම අලුතින් ඉදිරියට යාවි - ප්‍රතිඵලයක් ලෙස දිව්‍යලෝකයට නැවත නගිවි. (මිනිසා බේරාගැනීම මෙන්ම එම අවස්ථාවේදී ම නිර්මාතෘවරයා විශ්වය නැවත සකස් කරනවා.) අලුත් විශ්වය සම්පූර්ණයෙන් ම නිර්මලයි සහ හුදෙක් තේජාන්විතයි. මෙවැනි වෙහෙසකර වටපිටාවක් තුළ, පුද්ගලයෙකුට තවමත් ඔහුගේ ධාර්මික සිතුවිලි පවත්වා ගැනීමට හැකි නම්; නූතන සාරධර්ම සහ අදහස්වලට විරුද්ධව ප්‍රහාර එල්ලකරමින් සහ සම්ප්‍රදායික සාරධර්ම සහ අදහස් වෙත යොමුව ඔහුගේ හෝ ඇයගේ වටපිටාවක් ඔහුට තබා ගැනීමට හැකි නම්; සහ අදේවවාදී සහ පරිණාමවාදී කඳවුරු සිට ශාරීරික ව වාචික ව කදින් පහරදීම් හමුවේ තවමත් ඔහු දිව්‍යමය දේ විශ්වාස කරයි නම්, එවිට ඒ පුද්ගලයා ඔහුගේ අරමුණ: ගැලවීම ලබා ගැනීම සහ දිව්‍යලෝකයට ආපසු යෑම ඉටුකරගනීවි. අවසන් අවධිය සඳහා, දැන් දිගහැරෙමින් පවතින සියලු ම වියරු සැලසුම් කළේ දිව්‍යමය ජීවීන් විසිනි. ඔවුන්ගේ අරමුණ වූයේ මෙහි ජීවීන් පරික්ෂා කිරීම සහ ගැලවීම ට ඔවුන් යෝග්‍යදැයි බැලීම සහ දුෂ්කර දේවල් තුළින් යන අතරතුර ඔවුන්ගේ පව් සහ කර්ම මත වැඩ කිරීමට, ක්‍රියාවලිය තුළ, ඔවුන්ට අවස්ථාවක් ලබා දීමයි. මේ සියල්ල සිදුකර ඇත්තේ ඒ මිනිසුන් ගලවා ගැනීමට හැකිවීමට සහ දිව්‍යලෝකයට නැවත ගැලවීම ලබා ගනීමටයි.

මේ පෘතුවිය මත මිනිසුන්ගේ ජීවිතවල අරමුණ මේ ලෝකය තුළ යම් දෙයක් ඉටු කර ගැනීමට නොවන බව මේ සියල්ල පවසනවා. මිනිස් ජීවිතය තුළ ඇති කරන දැඩි උත්සහයන් සහ ප්‍රයත්නයන්, සහ සදාචාර විරෝධී ක්‍රමයන් සේවනයට පවා එයට සම්බන්ධ විය හැකි ඔවුන්ට අවශ්‍ය දේ ලබා ගැනීමට ඔවුන්ව ගෙන යන සියල්ල, අවසානයේදී මිනිසුන් අසික්ෂිත කරනවා පමණයි. පව් සහ කර්මවලින් නිදහස්වීමට, සහ සැලකිය යුතු අධ්‍යාත්මික දියුණුවක් ඇති කර ගැනීමට මිනිසුන් මේ ලෝකයට පැමිණියේය සහ මිනිසුන් බවට පත්විය. මිනිසුන් මේ ලෝකයට පැමිණියේ ගැලවීම ලබා ගැනීමටයි. ඔවුන් පැමිණියේ සහ මිනිස් ආකාරයක් ලබා ගත්තේ ඔවුන්ගේ දිව්‍යමය රාජධානියට නැවත යෑමට නිර්මාතෘවරයා සහ ඔහුගේ ගැලවීම අපේක්ෂාවෙනි. ඔවුන් නැවතී සිටින අතරතුර, ඔවුන්ගේ බොහෝ අතීත ජීවිතයන් තුළ ඔවුන් කුසල් ගොඩනගා ගනී; මිනිසුන්ගේ නැවත ඉපදීමේ අරමුණ මෙයයි. මේ ලෝකයේ කරදරකාරී ස්වභාවය ඔවුන්ගේ ජීවිතවලට යම් උතුම් අරුතක් ඇති කරයි. තර්ජනාත්මක කාල තුළ දිව්‍යමය

උදවුවක් බලාපොරොත්තුවන කල, ප්‍රතිඵලය සමග තෘප්තිමත් නොවීමෙන්, දෙවියන් පිළිකුල් කිරීම ආරම්භ කරන, සමහර මිනිසුන් සැබවින්ම සිටිනවා - ප්‍රතිඵලය ඔහුට විරුද්ධව පවා හැරේ. සමහරෙක් දුෂ්ට, අඳුරු පැත්තකට පවා හැරී තිබෙන අතර, තවදුරටත් පවී සිදු කරයි, සහ තවත් බොහෝ කර්ම ඇතිකරගෙන තිබේ. මෙය අදාල ඒ අය, ඔවුන්ට තවමත් සුරක්ෂිතභාවය ළඟා කරගැනීමේ අවස්ථාවක් තිබීමට නම්, ඉතා ඉක්මනින් පැමිණිය යුතුයි සහ දෙවියන්ගෙන් සමාව අයැද සිටිය යුතුයි. කෙනෙකුගේ ජීවිතය තුළ සිදුවන සෑම දෙයක්ම — එය සුදුසු හෝ නුසුදුසු ලෙස පෙනුනද — යථාර්තය තුළ, හොඳ හෝ නරක සඳහා කෙනෙකුගේ අතීත ජීවිතයන් තුළ කෙනෙකු කළ දේවල්වල කර්මික ප්‍රතිවිපාක වේ. කෙනෙකුගේ අතීත ජීවිතයන් තුළ කෙනෙකු ගොඩනගා ගන්නා ආශීර්වාදය සහ කුසලයේ ප්‍රමාණය මේ ජීවිත කාලය තුළ, හෝ සමහර විට ඊළඟ ජීවිත කාලය තුළ කොතරම් වාසනාවක් රැස්කරගන්නවා ද තීරණය කරයි. දැන් කෙනෙකුගේ ජීවිතය ආශීර්වාදලත් සහ කුසලවත් ජීවිතයක් නම්, සමහරවිට එය කෙනෙකුගේ ඊළඟ ජීවිත කාලය ඉහළ තනතුරක් සහ ඉහළ වැටුපක් බවට පරිවර්තනය වේවි හෝ එය විවිධ වර්ගවල ධනය සහ වාසනාව බවට පරිවර්තනය වේවි. එසේම කෙනෙකුට ප්‍රීතිමත් පවුලක් තිබීම, හෝ කෙනෙකුගේ දරුවන්ගේ ප්‍රතිඋපකාරය පවා, සහ තවත් දේ මෙයට ඇතුළත්ය. සමහර මිනිසුන් ධනවත් සහ අනෙක් අය දුප්පත්, සමහර අය ඉහළ තරාතිරමේ තනතුරු දරන අතරතුර අනෙක් අය අසරණයි සහ නිවාස නොමැතිවීමට මූලික හේතුව මෙයයි. එය දුප්පත්කම සහ පොහොසත්කම අතර සමානාත්මතාවය ගැන හඬ නගා කියන ඒ දුෂ්ට කොමියුනිස්ට්වාදයේ සැහැසි නිරර්ථක දේවල් මෙන් නොව. විශ්වය අවංකයි. හොඳ කරන අය ඒ සඳහා ආශීර්වාදය ලබයි, එසේම නරක දේවල් සිදුකරන අය ආපසු ගෙවීමට මුහුණ දේවි. මේ ජීවිතය තුළ නොවේ නම්, එවිට ඊළඟ ජීවිතය තුළදී. මෙය විශ්වයේ වෙනස්කල නොහැකි නීතියකි! දිව්‍යලෝකය, පෘතුවිය, දිව්‍යමයන්, සහ නිර්මාතෘවරයා සියලු ජීවීන් කෙරෙහි සමානව කරුණාවන්තයි. හරියට ම මිනිසා සහ දිව්‍යමයන් සමඟ, දිව්‍යලෝකය සහ පෘතුවිය නිර්මාතෘවරයා විසින් සෑදූ අතර, ඔහු සමහර ජීවීන්ට කැමති වීම සහ අනෙක් අයට වෙනස්කම් කිරීම කවදාවත් නොවන දෙයකි. සමහර මිනිසුන්ට ප්‍රීතිමත් ජීවිතයකට මඟ පෙන්වන්නේ සහ අනෙක් අයට එසේ නොවන්නේ සියල්ල පහළට පැමිණෙන අතීත කර්ම සඳහා විපාක සහ ප්‍රතිඵල ලැබීමේ හේතුවෙනි.

ජීවිතය තුළ මිනිසුන් දිනීම හෝ පැරදීම ඔබ දකින කල, ඒ මේ ලෝකය තුළ දේවල් සාමාන්‍ය ආකාරය තුළ සිදුවන බව පෙනී යාමයි. නමුත් එය අවසානයේ දී මේ මිනිසුන්ගේ අතීත කාර්යන්ගේ කර්මික ප්‍රතිවිපාකයකි. මිනිසුන්ට යම් දෙයක් තිබෙනවා ද හෝ නැද්ද, හෝ ජීවිතය තුළ දිනීම හෝ පැරදීම, මේ ලෝකයේ ක්‍රමයන් සමඟ එකඟව සිදුවීමට යාමකි. එබැවින් ජීවිතය තුළ ඔබ පොහොසත් ද, දුප්පත් ද ගැටලුවක් නැහැ, අනෙක් අයට උදව් කිරීමෙන් සතුටු වන්න, අධ්‍යාත්මික සහ හක්තිවන්ත වන්න, හොඳින් සහ කරුණාවන්ත ව සිටින්න, වැරදි දේවල් කිරීම වෙතින් වැළකී සිටින්න, සහ ඔබ හොඳ කිරීමට සහතික වන්න. මෙසේ කිරීම මඟින් ඔබ ආශීර්වාදය සහ කුසලය වර්ධනය කර ගනිවි, සහ ඊළඟ ජීවිතය තුළ ඒවාගේ ප්‍රතිඵල විපාක වශයෙන් ලබාවි. අතීතයේදී, චිතයේ වැඩිහිටි පරම්පරාව දේවල් දුෂ්කර කල ඔබ ජීවිතය තුළ බොහෝ වැළපෙන්නට එපා සහ, හොඳ ක්‍රියා තුළින් කුසල් ලබා ගැනීම මඟින් ඊළඟ ට හොඳ ජීවිතයක් ලබා ගැනීම පිළිබඳ වාගේ දේවල් ගැන බොහෝ විට කතා කළේය. ඔබ පසුගිය ජීවිතයන් තුළ

හොඳ දේවල් සිදු නොකර සහ ආශීර්වාදය ලබා නොගත්තේ නම් උදව් සඳහා දෙවියන් ට යාවිඤා කිරීම එය නිෂ්ඵලයි, කාරණය වූයේ එයයි. විශ්වයට එහි ම නීති ඇත, සහ ඉහළ ම ජීවීන් පවා ඒවාට අවනත විය යුතුයි. ඔවුන් නොකලයුතු දේවල් ඔවුන් කරනවා නම් ඔවුන් පවා දඬුවම් ලබාවි. එබැවින් මිනිසුන් තේරුම් ගන්නා වාගේ මෙන් දේවල් සරල නොවේ. ඔවුන් යාවිඤා කරන කුමක් වුවත් ඉහළ ම ජීවීන් ඔවුන්ට ලබාදෙන බව මිනිසුන් බලාපොරොත්තු විය යුතුද? ඒ සඳහා අතීත ජීවිත කාලයන් පුරාවට ආශීර්වාදය සහ කුසලය ගොඩනගා ගැනීමට කෙනකුට සිදු වීම පූර්ව අවශ්‍යතාවයයි. එබැවින් ඔබට තිබෙන ආශීර්වාදයේ සහ කුසලයේ ගිණුමට අනුව දේවල් ඔබලා වෙත පැමිණේ! විශ්වයට අණ දෙන නීති මොනවා ද මේවායි. නමුත් මූලික මට්ටමක දී කතා කිරීමේ දී, ආශීර්වාදය සහ කුසලය රැස් කිරීම පරම ඉලක්කය ඔබට අවශ්‍ය ඕනෑම දෙයක් ලබා ගැනීම නොවේ. මේ දේවල් ගොඩනගා ගැනීමේ සැබෑ අරමුණ ඔබට දිව්‍යලෝකයට ආපසු යෑම සඳහා මාර්ගයක් සූදානම් කර ගැනීමයි. ඔබට මේ ජීවිත කාලය තුළ ඒවාට ගෙනෙන්න පුළුවන් සතුටේ කෙටි කාලය නොව, වඩාත් තීරණාත්මක දෙය එයයි!

ලී හොන්ග්මි ගුරුතුමා
2023 ජනවාරි 20